Öknen – platsen där identiteten prövas

Första söndagen i fastan

✠ Inledning

- I dag går kyrkan in i fastan, inte som en plikt, utan som en vandring.
- Kyrkoåret leder oss med Jesus från dopets röst till öknens tystnad.
- Det som sker i evangeliet i dag är inte bara Jesu berättelse.

  Det är också **kyrkans väg, och vår**.

✠ Jesus leds av Anden in i öknen

Evangeliet säger:

"ܗܳܝܓܳܐ ܦܢܝܼܫܳܐ ܠܘܼܒܠܳܐ ܒܥܘܿܕ ܒܝܼܕ ܪܘܼܚܳܐ ܠܒܺܪܝܼܐ ܕܦܳܝܼܫ ܟܘܼܪܒܳܐ ܒܳܐܝܼܠܒܺܪܝܼܐ"

- Lägg märke till detta:
  - Jesus **drivs inte bort** i öknen. Han **leds** dit.
  - Det är Anden som för honom dit.
- Detta är viktigt för oss att höra redan i början av fastan:
  - **Öknen** är inte ett tecken på att Gud har övergett oss.
  - Den kan vara ett tecken på att Gud **arbetar djupt i oss**.

✠ Identiteten är redan given

Bara ett kapitel tidigare, vid Jesu dop, hör vi Faderns röst:

"ܐܳܗܳܐ ܝܠܝܼܗ ܒܪܘܿܢܝ ܡܘܼܚܒܳܐ ܕܒܝܼܗ ܒܣܝܼܡܠܳܗ ܠܝ" (ܡܬܝ 17:3)

- Detta sker **innan** Jesus har **predikat**, innan han har gjort ett enda **under**, innan han har samlat **lärjungar**.
- Jesu identitet är redan fastslagen:
  - Han är Son

- Han är älskad
- Han är behaglig för Fadern

Och **just därför** går han in i öknen.

✠ Djävulens fråga: ”Om du är Guds Son…”

När **frestelsen** kommer, börjar den inte med **våld**, inte med **skräck**, utan med en **fråga**:

"ܐܢ ܒܪ ܐܠܗܐ ܐܢܬ ܗܘ؟"

- Djävulen ifrågasätter inte att Gud finns. Han ifrågasätter **vem Jesus är**.

  Och så är det fortfarande.
- Frestelsen i våra liv börjar sällan med synd, den börjar med **en spricka i identiteten**.
  - ”Om du verkligen var Guds barn…”
  - ”Om Gud verkligen älskade dig…”
  - ”Varför är du då ensam? Trött? Prövad?”

✠ Fastan avslöjar hjärtat

- Fastan tar bort mycket: mat, brus, distraktioner, kontroll

  Och när allt detta tas bort, återstår frågan:

  Vem är jag, när jag inte längre kan luta mig mot något annat?
- Fastan gör oss **inte svaga**. Den **avslöjar** vad som redan bor i oss.

  Och därför är öknen en farlig plats för **lögnen** – men en helig plats för **sanningen**.

✠ Jesus bevisar inte – han vilar

- Lägg märke till Jesu svar.
  - Han bevisar inte att han är Guds Son.

    Han gör inget mirakel för att övertyga djävulen.

- Han vilar i Ordet: ”Det står skrivet…”
- Den som vet vem han är, behöver inte försvara sig.

- Jesus lever inte ur behovet att bevisa sitt värde, utan ur förtröstan på Fadern.

✠ Öknen i hela Bibeln

- Detta mönster går genom hela Skriften:
  - Israel formas i öknen
  - Mose kallas i öknen
  - Elia möter Gud i öknen
  - Johannes Döparen predikar i öknen
  - Jesus segrar i öknen
- Öknen är platsen där falska identiteter dör och den sanna kallelsen föds.

✠ Kristus – vår seger i öknen

- Och nu kommer evangeliets hjärta: Jesus står inte i öknen bara för sin egen skull.

  Han står där **för oss**.

  Där Adam föll, stod Kristus fast.

  Där Israel tvivlade, förblev Jesus trogen.
  - Hans seger är vår seger.
  - Hans lydnad är vår räddning.
- Vår identitet vilar inte i hur starkt vi fastar – utan i **vem Kristus är för oss**.

✠ Vad betyder detta för oss i fastan?

- Fastan inbjuder oss att släppa taget om:
  - prestation
  - jämförelse
  - behovet att bevisa

- Och istället vila i detta:
    - Jag är Guds barn – i Kristus.
    - Fastan lär oss inte först och främst vad vi ska göra, utan vem vi tillhör.

✠ Avslutning

- Fastan kallar oss att följa Jesus – även när vägen går genom öknen.

  Inte för att fly från världen, utan för att låta Gud rena våra hjärtan.
- I öknen formas lärjungar. Där föds lydnad. Där klarnar identiteten.

- Må denna fastetid bli en vandring, där vi inte frågar: *”Vem måste jag vara?”*

  utan i Kristus får höra svaret: *”Du är mitt barn.”*